Quelle: https://manuscripta.at/?ID=8263
Copyright: Salzburg, Universitätsbibliothek

Ecc. xxxv. conclude elemosinam in sinu pauperis, et hoc orabit pro te.
Item ad pharisaeos remota fuerit confessio. Iacob. v. Ita confitemini alterutrum peccata vestra et orate pro invicem et fuerit dominus celebratur in missam fiant confessiones generales. Ad primum vero pharisaeorum pertinet remotio cordis ab exterioribus ad interiora cum ut ait eius Matthei vi. Cum oraveris intra in cubiculum tuum. Ingressus in cubiculum est remotio cordis. Clausio ostii est cordis retentio. Vsque purgandus est primus animus ab intra a temporalium rerum cogitationibus segregandus ut pura aciem cordis ad deum vere et simplicite dirigat. Idem pura est oratio quia in suo tempore secuti non intermiserit atque iure longe autem a deo est animus qui in orationibus cogitationibus seculi fuerit occupatus.

Secundum pertinet ad secundum pharisaeorum orationis consideratio siquidem vere ad fratres de monte dei debemus nos coram deo constituere qua facie ad faciem et in lumine eius prospicere tribulationes de nobis ipsis nos venientem vsque cum deo altissimo gemere et flere debemus remisceles quam gravia sint quae commisimus aeternam durae miseriae supplicia quae timemus. Dicebat quidam ex platonicis et truta ut dicuerit eum orare labor autem deus quid fecit et quid tormentum paratum sit mihi hic duo cum multis minaz petit. Trutam vero ea quae sint miseriae ablata eius in publicum ostendit et quae sana sint abscondit ut magnitudo misericordiae ad misericordiam excitet.
Ex consideratione priorum pertinent luctus qui valet in oratione vsque priorum recordatio memorez tyrannii luctus vero mentes purificare reddit augmundi cum cubiculi cordis intus est qui exaudiat. Et sup illud psalmi. Impulsatem si aspexi in corde meo non exaudiet dominus glo. puritas orationis audiuntur hebraica lingua cum dor mihi pretiosa, lingua vero graeca thus. Candor enim puritatis est orationis. Deuoque in thure designat congrue sibi iungunt. Item ex consideratione priorum humilitas primum quod multum valet oratio

est. xxxb. Oratio humiliantis se penetrat nubes. Ad pharisaeos primum ut attendat ad deum cui sacrificat cordis offert. Psalmo. Vacate et videte quoniam ego sum deus. Cultum debet reddere nos attentos in oratione hoc quod cum domino maiestatem loquimur. Genesis xxviii. Dixit abiratham lacuar ad domini cum sim pulvis et cinis. Augustinus de orando deo. Dignior sequitur effectus quam seruentior predit affectus. Affectus spiritualiter valet ad impetrandum. Ver. si in bonis domum pedem fidei porexerit possidebis. Se nichil omnipotentia verbi clarior rem reddit quoniam omnipotentes facit omnes qui in se sperant. Idemque omnia possibilia sunt credenti. Voluit prius orantes possibilia spiritualiter attendere quam deus corporaliter est ut fiduciam habeant impetrandi id quod peterent. Naturaliter enim dominus esse patris filiis vitalia prouide. Vnde cum dixisset discipuli ei. Domine docet nos orare respondit cum oratis dicite primo luce pi. Et in eodem si vos cum sitis mali nostis bona data dare filiis vestris quanto magis pater vester celestis dabit spiritum bonum petentibus se et Johannis xvi. Siquid petieritis patrem in nomine meo dabit vobis. Sequitur de impedimento orationis. Dicebat agathon. Nullum laborem tanti esse quam oratio deum. Diabolus enim nullum opus tantum conatur metuit quam oratio. Aliud enim opus quousque perficiat habet aliquam requiem oro autem nullam. Et possunt numerari xvi. impedimenta orationis. Primum est peccatum orantis vsque. 1. Cum multiplicaueritis orationes vestras non exaudiam. Dicit dominus manus enim vestre sanguine plene sunt. Secundum. Iniquitates si aspexi in corde meo non exaudiet dominus. Vsque xxi. Peccata vestra abscondit faciem eius a vobis ne exaudiret. Tertio. Peccata vestra prohibuerunt bonum a vobis. Treno. iii. Nos mique eyimus et adnuntiauit. Quarto in exodo. Ecce in eodem opposuisti nubes tibi ne transeat oratio. Johannis ix. Scimus quia deus peccatores non exaudit. Quinto est orantis dubietas. Iacob. i. Postulet autem in fide nichil hesitans. Et de hesitante subdit. Ibi non extimet homo ille quod accipiat aliquid a deo. Gregorius. Indignus celesti benedictione esse commeit qui deum